

Mircea Cărtărescu vorbește despre sursa de inspirație a scrierilor sale

Situația de comunicare :

data înregistrării: 20.10.2012

locul înregistrării: studioul TVR

participanții: MC (Mircea Cărtărescu): 56 de ani, poet, prozator, critic literar

EV (Eugenia Vodă): 53 de ani, critic de film și realizator TV

Autorul transcrierii: Iulia Mihai.

Transcriere verificată și îmbogățită de Andreea Soare.

EV: tu când povestești nu mai ai <z umor>. ((râde))

MC: da↓ într-adevăr↑când vorbesc nu am foarte mult umor dar nu am nici <î poezIE> nu am nici: atâta imaginație↑ eu sunt un om care SCRIE. nu sunt un /cozeur/↑ nu sunt: un om: <p știu eu> spectaCULOS ca apariție.

EV: da-ți iei revanșa în scris↓ și [CE REVANȘĂ↑

MC: [încerc

EV: [CE SPLENDIDĂ revanșă↑

MC: nu este o revanșă↑ nu scriu din=

EV: = răzbunare

MC: din: răzbunare față de: # cum arăt și cum: mă port [nu ă:

EV: (((râde))) <F te porți foarte civilizată și arăți extraordinar [de TÂNăr↑>

MC: [știu cum e ↑# știi cum e când scriu↑ este ca și când un copil ar intra într-un palat uriaș

EV: ai mai spus-o asta?

MC: nu↓

EV: superb

MC: e pentru că # de fapt eu mă hrănesc din mine↑ întotdeauna am scris numai despre mine. ă: nu m-a interesat nimic altceva pentru că eu sunt î: înăuntru # extraordinar de fascinant pentru mine însumi. și sunt ca un copil care umblă și deschide câte-o ușă# din loc în loc # m: vede # uneori o visterie plină de bijuterii↓ alteori ă: un monstru înspăimântător↓ alteori ALTCEVA. dar în orice caz↓ nu se mai satură de spectacolul din interior↓ și cele mai fascinante uși din această lume care sunt eu însumi↑ sunt cele încuiate. ei # acolo stau ă: zile în șir cu urechea lipită de:: de lemnul ușii↑# ca să încerc să-mi dau seama ce este dincolo↓ # și cu_dorință↑ dar și cu frică↓ [dar și↑

EV: [dar pe altul dacă vine și cioc cioc bate la ușile astea te crispezi=

MC: [mă crispez și fug [de fapt ă:

EV:<F [aproape că văd că vrei să fugi>

MC ă: da↑ [aici este

EV: [aşa te-am văzut↑ n-am mai văzut↓

MC: [este tema incomunicării↓ de fapt ă: ce # ce # ce poate vedea și ce poate simți celălalt din noi.